Raad van State

200707957/1.
Datum uitspraak: 30 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/14771 van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 19 oktober 2007 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 september 2005 heeft de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 13 maart 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 14 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. S.J.E. Horstink-von Meyenfeldt, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

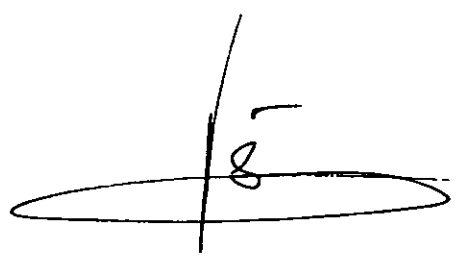
w.g. Horstink-von Meyenfeldt
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 januari 2008

309-563.
Verzonden: 30 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE
ZITTINGHOUDENDE TE ROERMOND

Enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
Vreemdelingenkamer

Uitspraak van de rechtbank als bedoeld in artikel 8:70 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Proc.nr. : AWB 07/14771

Inzake : , eiser,
gemachtigde mr. L.F. Portier, advocaat te Eindhoven,

tegen : de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage,
verweerder.

I. PROCESVERLOOP

In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de rechtsvoorgangers van de Staatssecretaris van Justitie, als het bevoegde bestuursorgaan in procedures als de onderhavige.

Bij besluit van 26 september 2005 heeft verweerder geweigerd eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000), onder de beperking "verblijf bij partner te verlenen. Tegen dat besluit heeft eiser bij schrijven van 10 oktober 2005 bezwaar ingesteld.

Eveneens op 10 oktober 2005 heeft eiser de voorzieningenrechter van deze rechtbank verzocht bij wege van voorlopige voorziening uitzetting te verbieden totdat op het bezwaar is beslist. Dit verzoek is bij de rechtbank geregistreerd onder procedurenummer AWB 05/45743.

Bij besluit van 13 maart 2007 is op voormeld bezwaar beslist. Tegen dit besluit is bij fax van 4 april 2007 beroep ingesteld. Het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening hangende bezwaar is, met toepassing van het bepaalde in artikel 8:81, vijfde lid van de Awb, gelijkgesteld met een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening hangende beroep.

De gronden van het beroep zijn bij brief van 7 mei 2006 door eiser ingediend.
Op 2 juli 2007 heeft eiser nog een nader stuk ingediend.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken en een verweerschrift ingezonden. De ingezonden stukken en het verweerschrift zijn in afschrift aan eiser gezonden.

Het beroep is behandeld ter zitting van 9 oktober 2007. Eiser is verschenen bij zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich ter zitting laten vertegenwoordigen door mr. R.H.H. Arts.

Voormeld verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening is op 9 oktober 2007 eveneens op een zitting behandeld.

II. OVERWEGINGEN

Eiser is geboren op en bezit de Ghanese nationaliteit. Bij aanvraag van 31 augustus 2005 heeft eiser de onder rubriek I vermelde aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier. Bij zijn aanvraag heeft eiser verweerder verzocht toepassing te geven aan de hardheidsclausule aangaande de verplichting een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) over te leggen.

Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning in verband met voornoemd doel, omdat bij de aanvraag geen mvv is overgelegd die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de vergunning is aangevraagd, eiser niet behoort tot een categorie van gevallen waarvoor een vrijstelling geldt voor het overleggen van een mvv en omdat het tegenwerpen van het mvv-vereiste niet leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Zowel in het bezwaar- als in het beroepschrift heeft eiser aangevoerd dat haar ten onrechte het mvv-vereiste is tegengeworpen. Het stellen van het mvv-vereiste leidt volgens eiser tot een onbillijkheid van overwegende aard, nu hij een partner en kind in Nederland heeft; zijn partner heeft het syndroom van Asperger en kan niet zonder eisers hulp.

In deze procedure dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit van 13 maart 2007 toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

Dienaangaande overweegt de rechtbank als volgt.

Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Deze beperkingen zijn vermeld in artikel 3.4, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000). Ingevolge artikel 3.4, derde lid, van het Vb 2000 kan verweerder - kort gezegd - een verblijfsvergunning verlenen onder een andere beperking dan die genoemd in het eerste lid.

In artikel 3.71 van het Vb 2000 is in het eerste lid bepaald dat de aanvraag tot het verlenen van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd wordt afgewezen, indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv. Artikel 3.71, vierde lid, van het Vb

2000 bepaalt dat verweerder het eerste lid buiten toepassing kan laten, voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

In het onderhavige geval is de rechterlijke toets beperkt tot de vraag of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat er geen grond is om in het geval van eiser de hardheidsclausule toe te passen. Die vraag wordt door de rechtbank bevestigend beantwoord. Het door eiser gestelde kan niet tot het oordeel leiden dat verweerder niet in redelijkheid het standpunt heeft kunnen innemen dat het stellen van het mvv- vereiste geen onbillijkheid in de hiervoor aangegeven zin oplevert.

Verweerder heeft daarbij van belang kunnen achten dat een verblijf van eiser in zijn land van herkomst teneinde aldaar een mvv aan te vragen per definitie tijdelijk van aard is. Voorts dat eiser heeft nagelaten in voldoende mate te concretiseren dat zijn partner en zijn kind gedurende dat tijdelijk verblijf van eiser aldaar niet zonder hem zouden kunnen omdat zijn partner lijdende is aan het syndroom van Asperger en de reguliere hulpverlening op het terrein van zorg voor zijn vrouw en kind daarbij geen, althans onvoldoende soelaas zou bieden. In het op 2 juli 2007 nagezonden stuk, te weten een verklaring van 12 juni 2007 van mevrouw M.J.W.J. Hendriks, psychiater, en J. Smets, casemanager van de GGZ Eindhoven en de Kempen heeft verweerder geen grond hoeven vinden om anders te oordelen. Daargelaten of hiermee sprake is van een nadere onderbouwing van een eerder ingenomen stelling die, zoals door verweerder primair ter zitting betoogd, buiten de beoordeling van het onderhavige beroep zou dienen te vallen omdat eiser deze onderbouwing tijdens de bezwaarfase had kunnen en derhalve had moeten aanvoeren, heeft verweerder hieruit niet hoeven concluderen dat aannemelijk is dat het handhaven van het mvv-vereiste zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. Het door verweerder op dit punt ter zitting subsidair aangevoerde dat uit de verklaring geenszins blijkt dat de zorg voor de echtgenote en het kind van eiser bij tijdelijk verblijf van eiser in het buitenland op ontoereikende wijze is verzekerd kan gezien de in dit opzicht aan verweerder gegeven beoordelingsvrijheid de aan de rechtbank dienaangaande gegeven toets doorstaan.

Ook overigens is gesteld noch gebleken van feiten of omstandigheden die ertoe leiden dat het afwachten van de mvv-aanvraag in het land van herkomst leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Uit het voorgaande vloeit voort dat het beroep ongegrond is.

Van omstandigheden op grond waarvan één van de partijen zou moeten worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten, is de rechtbank niet gebleken.

Mitsdien wordt beslist als volgt.

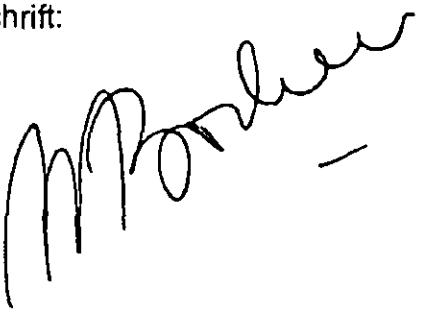
III. BESLISSING

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. B.W.P.M Corbey-Smits uitgesproken in het openbaar in aanwezigheid van mr. W.A.M. Bocken als griffier op 19 OKT 2007

Voor eensluidend afschrift:
de wnd. griffier:

Afschrift verzonden op: 19 OKT 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 van de Vw 2000 bevat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak.

PORTIER & VAN DEN HOOGEN c.s. ADVOCATEN

Correspondentieadres
Postbus 4647
5601 EP Eindhoven

mr L.F. Portier
mr P.J. van den Hoogen
mr L.S.Th.H. Ruijters

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken

Postbus 16113

2500 BC DEN HAAG

Tevens per telefax: 070 - 3651380

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
6203-C
14 NOV 2007
ZAAK-NR. 200709757/1/V2
AFD.
BEHANDELD: DD: PAR:

Uw brief van	Ons kenmerk	datum
	P05.0607/MB	14 november 2007
Inzake	**Uw kenmerk**	**Bijlage(n)**
I – VVBR HB		

Geachte heer/mevrouw,

Hierbij zend ik u het hoger beroep in bovengenoemde zaak met het verzoek voor verdere behandeling te willen zorgdragen.

In afwachting van uw verdere berichten, verblijft,

L.F. Portier

Toevoeging aangevraagd

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
14 NOV 2007
ZAAKNR.
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

BEROEPSCHRIFT

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de
Raad van State te 's-Gravenhage

GEEFT EERBIEDIG TE KENNEN:

____ wonende te van Ghanese nationaliteit, te dezer zake domicilie kiezende te Eindhoven aan de Paradijslaan 42, ten kantore van de advocaat en procureur **mr L.F. Portier**, die hierbij verklaart door appellant bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om namens hem hoger beroep in te stellen, in te dienen en te ondertekenen.

Bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Roermond d.d. 19 oktober 2007, onder zaaknummer AWB 07/14771 heeft de rechtbank het beroep van appellant ongegrond verklaard.
De desbetreffende uitspraak wordt hierbij overgelegd (**prod. 1**).

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en komt hierbij in beroep. De desbetreffende machtiging hoger beroep Vreemdelingenzaken treft u hierbij aan (**prod. 2**).

Grief I:

Ten onrechte heeft de rechtbank het volgende overwogen: "Verweerder heeft daarbij van belang kunnen achten dat een verblijf van eiser in zijn land van herkomst teneinde aldaar een mvv aan te vragen per definitie tijdelijk van aard is. Voorts dat eiser heeft nagelaten in voldoende mate te concretiseren dat zijn partner en zijn kind gedurende dat verblijf van eiser aldaar niet zonder hem zouden kunnen, omdat zijn partner lijdende is aan het syndroom van Asperger en de reguliere hulpverlening op het terrein van zorg voor zijn vrouw en kind daarbij geen, althans onvoldoende soelaas zou bieden. IN het op 2 juli 2007 nagezonden stuk, te weten een verklaring van 12 juni 2007 van mw M.J.W.J. Hendriks, psychiater en J. Smets, casemanager van de GGZ Eindhoven en De Kempen heeft verweerder geen grond hoeven vinden om anders te oordelen. Daargelaten of hiermede sprake is van een nadere onderbouwing van een eerder ingenomen stelling die, zoals door verweerder primair ter zitting betoogd, buiten de beoordeling van het onderhavige beroep zou dienen te vallen omdat eiser deze onderbouwing tijdens de bezwaarfase had kunnen en derhalve had moeten aanvoeren, heeft verweerder hieruit niet hoeven concluderen dat aannemelijk is dat het handhaven van het mvv-vereiste zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. Het door verweerder op dit punt ter zitting subsidiair aangevoerde dat uit de verklaring geenszins blijkt dat de zorg voor de echtgenote en het kind van eiser bij tijdelijk verblijf van eiser in het buitenland op ontoereikende wijze is verzekerd kan gezien de in dit opzicht aan

verweerdergegevens beoordelingsvrijheid de aan de rechtbank dienaangaande gegeven toets doorstaan".

Toelichting:

Vaststaat dat de partner van betrokkene lijdende is aan het syndroom van Asperger. Personen die aan dat syndroom lijden, zijn sociaal naïef en kunnen niet of niet voldoende inschatten wat sociaal gepast is en wat niet. Zij hebben dan ook een gebrek aan empathie. Zij kunnen zich niet of niet goed inleven in de gevoelens en gedachten van anderen, waardoor zij vaak overkomen als gevoelloos.

In eerdergenoemde nagezonden stuk van 12 juni 2007 van mw Hendriks en dhr Smets, wordt melding gemaakt dat betrokkenen samen een kind hebben en dat zij hun kind samen opvoeden, hetgeen goed verloopt en het kind ontwikkelt zich goed. Hulp van haar man (betrokkene) hierin is voor zijn partner noodzakelijk.

Hierin wordt dus bevestigd dat bij de opvoeding van het kind de aanwezigheid van betrokkene noodzakelijk is. Het is niet in het belang van het kind dat het kind alleen wordt opgevoed door een persoon die lijdende is aan het syndroom van Asperger. Wordt een kind toevertrouwd aan zo iemand, dan kunnen er (ernstige) problemen ontstaan.

Uit de overweging van de rechtbank kan niet worden afgeleid dat dit aspect is meegewogen. De bestreden uitspraak is derhalve niet zorgvuldig tot stand gekomen.

REDENEN, waarom appellant wendt zich tot Uwe Raad van State met het eerbiedig verzoek de bestreden uitspraak te vernietigen, met veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure.

Eindhoven, 14 november 2007

gemachtigde